

Poštšina plačana v gotovini.

NR 5

DOM

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je čimprej po izlitju prejšnje številke poslati na urednikov naslov: Dr. Meško Josip, Maribor, Magdalenski trg 3.

»Naš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Kjer želite objavo slik, fantovskih skupin, pošljite Din 40.— kot odškodnino za napravo kličaja na naslov uprave.

Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Delo in propaganda za naše glasilo naj se neprekinjeno in nezmanjšano nadaljuje. Vedite, da vsaka stotina novih naročnikov lahko pripomore do večjega obsega »Našega Doma«.

Nove knjige.

Jugoslovanska knjigarna, pa tudi druge, nam pošiljajo v oceno in priporočilo razne knjige. Radi jih priporočamo fantom, ker vemo vsi kakšnega pomena je knjižnica za naše župnije, pa tudi skromna domača knjižnica za dom. Naj naročajo knjige župnijske knjižnice, pa tudi fantje sami.

Zadnji čas so izšle:

Streuvels-Stijn, Javornik Mirko: **Hlapec Jan**. Ljubljana 1934. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena broš. knjigi 40, vezani 50 Din. Zgodna hlapca je to, ki gara in se trudi za svojo družino, a mu žena prezgodaj omahne v grob, prodajo mu zemljo in Janu ostane beraška palica. Mnoge na naših vaseh tepe enaka usoda. Vredno je čitati to knjigo, da spoznamo, kje so krivci takih žalostnih življenjskih dogodkov.

Frana Erjavca: **Zbrano delo**. I. zv. Uredil dr. A. Slodnjak. Ljubljana 1934. Jugoslovanska knjigarna. Cena 60 Din. Frana Erjavca pozna naša domovina. Plemenit mož je to, ljubitelj stvarstva in njegovega čudovitega življenja. V tej knjigi je njegov življenjepis in mnogo prirodoslovnih člankov. Prav je, da se da ljudem v roke knjige naših že sedanjosti nekoliko odmaknjenih pisateljev, ki so pa vendar ustvarili dela dragocene vsebine.

Sienkiewicz: **Križarji**. I. zv. Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1934. Cena broš. 55, vezan 70 Din. Znameniti poljski pisatelj Sienkiewicz ne potrebuje priporočila. Slovincem je znan. Hvaležni smemo biti za ta prevod, ki nam bo razgrnil ono romantično lepo poljsko preteklost, ki je tako slavna in tako pestra.

O tem in onem.

Vračajo se v naročje cerkve. Na Dunaju so za časa marksističnega pritiska, ki je prihajal iz dunajskega magistrata, številne družine izstopile iz katoliške Cerkve. Sedaj, ko je marksističnega terorja konec, se iz meseca v mesec množi število tistih, ki se spokorjeni in pomirjeni vračajo v naročje katoliške Cerkve. V poslednjem času je bilo na Dunaju okoli 30.000 spreobrnjenec, v ostali Avstriji pa okoli 50.000.

Brezposelni gradijo katoliško katedralo. Kje? V Katovicah na Poljskem. Dobri delavci so to, ki so izjavili, da ne bodo v času brezposelnosti držali rok križem, ampak da bodo tedaj z žulji svojih rok pomagali pri gradnji katedrale, kjer bodo našli utehe v današnjih težkih časih.

V Indiji so osnovali jezuitje nov mesečnik pod naslovom »Nova revija«, ki je namenjena tamošnjim izobraženim katoličanom. »Nova revija« se tiska v angleščini in se lahko po namenu in po menju primerja s sličnimi mesečniki kakor so nemške »Stimmen der Zeit«, francoske »Les Etudes«, italijanska »La civiltà Cattolica«. V imenovanem novem mesečniku se bodo obravnavala razna pereča verska, modroslovna, književna, znanstvena, umetniška in gospodarska vprašanja. List urejajeta Belgijec O. Ledrus in Amerikanec O. Deut.

Prvi indski katoličan, ki je postal upravitelj province Madras, je odvetnik Rao Badur. Njegovi rojaki so z upravljanjem omenjene province izredno zadovoljni.

Zadni dom kralja Aleksandra.

Naš veliki vzor.

V tistih dnevih, ko smo iskali naših fantovskih praznikov, smo se brez posebne debate ali razgovora ustavili pri dnevu, prazniku 8. decembra — pri Brezmadežni. Praznik žene, največje in najvzornejše med vsemi, naj bo tudi fantovski praznik. Pa se morda zdi komu, da v njem ne bo našel onega kar rabi, da okrepi in utrdi fantovski ponos in značaj. Prenežen, preveč ženski bo mu ta praznik. Vendar ni!

Ona, ki presega po svetosti in duhovni ter telesni čistosti vse angele in svetnike, ki se po svoji veličini dviga nad nje, ostane vedno vzor duhovne lepote. Ona je za nas simbol zmage nad slabim, zveste službe Bogu in neskalsjenega hrepenenja navzgor. Ona je povsem resnična, v vsem dovršen lik in podoba. Za našo vero pomenja ona veliko bogastvo, enako za vsakega človeka, ki hoče in mora imeti vzorov.

Za fanta naj bo ta praznik opomin, da se uči spoštovati žensko, dekle. Brez dvoma je vsak izmed nas prepričan, da ima naša mati in vsako dekle v Mariji resničen življenjski vzor, ki ga odlikuje zvestoba, ponižnost, delavnost in ljubezen. Žal, da so mnoge pozabile na to in izgubile, mnoge bolj druge manj, ono žensko priprostost, ki ogreva povsod, v družbi, družini, v službi. Morda je manjkalo tudi našim fantom tistega pravičnega spoštovanja do dekleta, tistega viteškega obnašanja do nje, tistega trdnega sklepa in načela, biti varuh njene časti in njenega poštenja.

V našem katoliškem udejstvovanju, tako v besedi kakor tudi v vzgledu, skušajmo vrniti dekletu njeno čast. Vse kar to čast ruši in ponižuje, mora izginiti, vpliv zlih fantov treba streti. Praznik Brezmadežne bo ostal leto za letom glasen opomin, da te svoje fantovske in častne dolžnosti ne pozabimo. Mislimo pa pri tem na vse, ne samo na imenitnejše ali bolj bogate, tudi na najbolj skromno in najbolj ubogo med njimi. Ko bo vsled naše fantovske značajnosti dekle zopet cenilo samo sebe in svojo čast, bo podano jamstvo, da bodo naše družine torišča ljubezni in sreče.

Naš najvažnejši apostolat.

»Prosimo vas, ne prezrite najvažnejšega sredstva, katero nam je v boju proti nasprotnikom katoliške misli dano, namreč tiska. Brez njega ste izgubljeni.« Tako je govoril sedanji sveti Oče Pij XI. neki skupini romarjev. Res, mi katoličani se važnosti dobrega tiska premalo zavedamo. Tisk je velesila, ki usužnjuje duhove in dela javno mnenje. Če hočemo, da bo javno mnenje katoliško, naklonjeno verskemu pokretu, tedaj moramo razširiti naš katoliški tisk v sleherno hišo, v najzadnjo gorsko vas. Nobena hiša bi ne smela biti brez katoliškega lista. Noben zaveden katoliški fant in dekle brez svojega glasila.

Najstarejše mladinsko glasilo »Naš Dom« stopa zopet pred vas, katoliški slovenski fantje. Polnih 26 let že prihaja med slo-

vensko mladino. Ves čas svojega obstoja je bil glasnik katoliške misli, slovenske zavesti, pristne krščanske izobrazbe. Nismo imeli še nobenega mladinskega glasila, ko je začel izhajati »Naš Dom« ter orati ledino na verskem, prosvetnem in narodnem polju med slovensko mladino. »Naš Dom« je bil tisti, ki je pomagal našim voditeljem sprožiti ogromen plaz narodnega in verskega gibanja, ki je zajel pred 30 leti slovensko mladino ter rodil najlepše sadove. Vsi drugi mladinski listi so nastali pozneje v dobi, ko so bile vrste mladega rodu že godne in močne, kar je bila zasluga našega štajerskega glasila. »Naš Dom« ima za seboj tradicijo, katere se ni treba sramovati, na zasluge za versko in prosvetno obnovo slovenske mladine je lahko ponosen.

»Naš Dom« vabi Tebe, slovenski fant, pa tudi dekle, zopet na naročbo. V popolnoma novi, lepi in prikupni obliki bo predvidoma že ob Božiču prišel v roke naročnikov. Tudi vsebinsko se bo popolnoma preuredil, tako da bo v polni meri dosegel svoj cilj, ki ga ima kot glasilo škofijskega vodstva FKA. S tem, da je postal »Naš Dom« glasilo našega versko-obnovitvenega gibanja v KA, je podana dolžnost, da si »Naš Dom« naroči sleherni katoliški fant v lavantinski škofiji.

Te dni so dobili skoro po vseh župnijah naši zaupniki nabiralne pole za nabiranje novih naročnikov. Ko bodo prišli agitatorji k vam, ne odrecite, ampak z veseljem žrtvujte malenkostno naročnino 12 Din. Če ne moreš plačati vsega naenkrat, pa lahko plačaš naročnino v dveh ali celo treh obrokih. To pa bo vsak mogel. Število naročnikov se mora dvigniti. V lavantinski škofiji je okrog 60—65 tisoč fantov, ali bi ne bilo mogoče med to veliko fantovsko armado nabrati desetisoč naročnikov? Ni nemogoče, če gre vsak s podvojeno pridnostjo na delo. Vse mora voditi zavest, da bomo najuspešnejše širili katoliško misel in jo utrjevali, če bomo imeli v vsaki hiši naš list, ki bo mesto nas govoril in branil katoliška načela. Koliko novih naročnikov bomo pridobili za »Naš Dom«, toliko novih prijateljev bo imelo naše gibanje.

Kako bomo torej naredili? Postavimo si cilj: V vsako faro 100 »Naših Domov«! K temu cilju se skušajmo čim bolj približati. Po tem, v koliko so se v tej ali oni fari približali tej številki, bomo sodili delavnost naših akcijonašev in zaupnikov, pa tudi zavednost naše mladine.

Če kje niste dobili nabiralnih pol, pišite po nje upravi »Našega Doma« Maribor, Koroška 5. Priglasite se novi zaupniki. Z združenimi močmi na delo za »Daš Dom«. Pokažimo kaj znamo štajerski fantje!

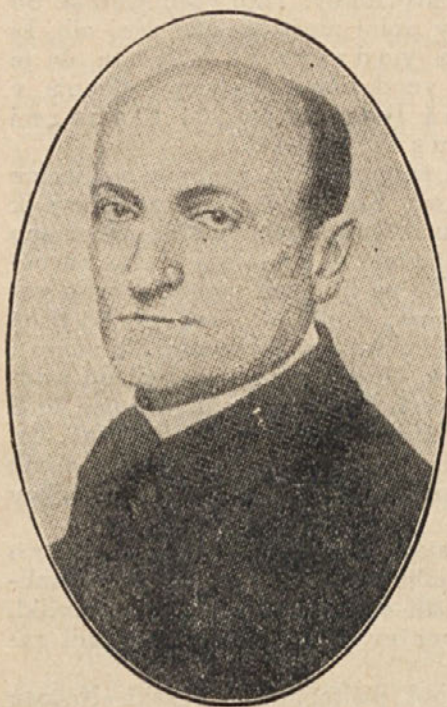
Zavedajmo se, da je glasilo najvernejši in v gotovem oziru najjasnejši odraz našega katoliškega fantovskega gibanja. »Naš Dom«, naše fantovsko glasilo, bo največ pripomoglo, da zaveje v naši fantovski skupnosti enoten duh in da v njem spoznamo veliki življenjski vzor, ki mu velja naše novo gibanje. »Naš Dom« naj ne bo samo glasilo ozkega kroga naših fantov akcijonašev, postati mora več, list, ki ga bo imel v dohlednem času vsak, ki ni povsem usuzjen zlu. Vaša

beseda, fantje, vaš vzgled, vaše delo in vaš apostolat, bodo nosili našo življenjsko resničnost v fante. »Naš Dom« naj pomaga! Danes, ko je okvir Katoliške akcije škofija, mora vsej smotrni in enotni zamisli nove dobe duhovnega prerojenja služiti tudi lastno škofijsko fantovsko glasilo.

Naj gre torej ta sejalec naših misli in resnic v naše vasi, domove in srca!

Pisatelj Franc Ksaver Meško.

Šestdeset let je dopolnil letos v oktobru. Meška nam je dala Prlekija, tisti kos slovenske dežele, ki je znan po svoji posebnosti, Prlekija, kraj pesmi in veselja, vinskih goric in klopotcev, domovina ponosnih, pa vendar resničnih in odkritih ljudi.

V dolgi lepi dolini Ključarovci, v župniji Sv. Tomaža pri Ormožu se je rodil Meško dne 28. oktobra 1874. Iz te doline je hodil v ljudsko šolo k Sv. Tomažu in živel življenje otroka, kakor smo ga živeli več ali manj vsi. Ljubil je domačo vas, ljubil dom, vaški potok, gozd, vse. Ni čuda, če teh svojih ljubljencev ni mogel pozabiti. Vse njegovo življenje ga spremlja spomin na kraljestvo svojih otroških let, na domačo vas in hišo. Odšel je od njih, a ljubezen je nesel s seboj.

V Ptuj je šel Ks. Meško v gimnazijo, kjer je končal štiri nižje razrede, iz Ptuja v Celje, kjer je gimnazijo končal. Po končani gimnaziji se je odločil za bogoslovje, ki ga je končal v Celovcu. Kot duhovnika ga je vodila pot v razne župnije, v št. Daniel, v Škocijan, na romarske Višarje in končno k Devici Mariji na Zili, lepi sloven-

ski župniji tik Beljaka. Iz Device Marije na Zili je moral ob prevratu bežati pred nemškutarsko drhaljo. Nekako od prevrata sem je v Selah pri Slovenjgradcu, majhni župniji pod Urško goro.

Koroška je bila Mešku drugi dom. Kako tudi ne, saj je lepa in priprosta, skromna in domača. Lahko jo je vzljubil, lahko je pisal na Koroškem. Dal nam je mnogo. Dal kot duhovnik, dal kot pisatelj. Saj mu je obojno delo narekovala ljubezen do domovine, ljubezen, ki je pri Ksaverju Mešku tako zelo vidna.

Meško čudovito močno korenini v ljudstvu. Ni se mu odmaknil, ni mu postal nezvest. On je zagovornik trpečih in ponižanih, glasnik pravice in resnice. Zato smemo biti prepričani, da bo živel v svojih delih še naprej in da ne bo pozabljen. On, sam trpin, je čutil bol našega naroda, gledal njegovo trpljenje in boje, njegovo dobroto in resničnost. V svojih delih ji je postavil spomenik, ki ostane.

»Naš Dom« se pridružuje vsem onim mnogim, ki so v teh dnevih priznali Ksaverju Mešku njegove zasluge za slovensko domovino in mu želi, da še živi in še dela.

Mati moja! Kjerkoli si, karkoli si ali kakršnakoli si, ljubiti te ne bom nehal nikoli. (Fr. Ks. Meško).

Naj velja naši telesni materi, pa tudi domovini!

Naš advent!

Mogočno in resno, kakor še nikoli, odmeva glas »Vpijočega v puščavi« v naš zmedeni čas. »Pripravite pot Gospodu, vsaka dolina naj se zviša, vsak hrib naj se zniža, kar je krivega, naj bo ravna pot.« Odločno done besede Predhodnika Gospodovega, ko kliče k pokori in spreobrnjenju.

Vzpričo razrvanosti naše dobe v verskem, družabnem, gospodarskem kakor tudi v pogledu mednarodnih odnošajev, zadobe te besede še prav poseben povdarek. Edina rešitev iz žalostnih razmer je: Človek, vrni se k Gospodu, svojemu Bogu. Odstraniti bo treba vse, kar je v nasprotju z božjimi načeli, zlasti korenito iztrebiti iz src sebičnost, pohlepnost, maščevanjaželjnost in sovraštvo, vse, kar ugonablja posameznike in narode.

Katoliški fantje! Razumejmo vsaj mi ta klic po obnovi. Skušajmo vsaj pri sebi zravnati vse, kar je napačnega, da pripravimo pot Gospodu. Gospod prihaja! Pripravimo mu svoja srca, da bodo vredna Njegovih darov. »Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje« so peli angeli na sveto božično noč. Mir nam prinaša betlehemska Dete. Potrudimo se, da bomo mi in vsi, na katere imamo vpliv, vredni miru, onega miru, ki ga svet dati ne more. Odvrzimo dela teme in oblečimo novega človeka, prerojenega s pomočjo milosti, ki nam prihaja iz nebeških virov.

Obrnimo svoj pogled k našim vzornikom. Ob njihovem vzgledu in s pomočjo njih priprošnje bomo zmogli dovršiti delo duhovne obnove in pripraviti pot Gospodu. Pojdimo k Brezmadežni in jo prosimo: Brezmadežna, uči nas zvestobe in vztrajnosti! Pomagaj nam, zlasti v dneh, ko vihar strasti divja v naših mladih srcih. Bodi nam takrat Ti, o Mati, morska zvezda! V bojih in skušnjavah nas vodi Ti! Kaži nam pot, ki vodi k Tvojemu Sinu! Pa tudi, če bi padli, ne zapusti nas! Tudi takrat bodi nam vedno dobra, usmiljena Mati!

Ob strani Brezmadežne se podajmo k Vrelcu življenja, k božjemu Prijatelju. Tu, ob tem skrivnostnem viru, ki žubori iz Gospodovih

prsi, iz Njegovega Srca, se napijmo moči, junaštva in zvestobe prvih kristjanov in svetih mučencev. Tu si nabavimo novih sil, da bomo lahko varno šli skozi življenje, svojemu cilju naproti.

Tak naj bo naš advent! Pripravimo pot betlehemskega Detetu najprej v svojih srcih. Iz naših vrst pa naj gre val versko preporoditvenega dela po celi deželi, da bodo tudi drugi pripravljenih src sprejeli prelepo božično voščilo: Mir ljudem na zemlji! —ič.

Za resnico in pravico.

(Konec.)

XII.

Jesen 1918. Konec oktobra, začetkom novembra. V tistih mračnih, deževnih dneh je teptanemu narodu pričela sijati svetloba. Cele armade so se umikale in se razteple v vse smeri. V slovenski domovini so se odločale važne stvari. V Ljubljani se je osnovala narodna vlada, v Mariboru Narodni svet za Slovenski Štajer, po vseh občinah so možje in fantje vstopali v narodne straže, da branijo pravice in posest Slovencev. Pri Markovih

je bilo tiste dni žalostno. Hripa je divjala v tistem času po vsej zemlji; tudi Pavlo, ki je toliko skrbi in naporov naše jemala, je priklenila bolezen na postelj. Ubogi otroci! Stali so neprestano ob materini postelji in jokali. Tedaj potrka nekdo na vrata, v sobo stopi z brado in mogočnimi brki zaraščen vojak. Otroci so se v strahu oklenili bolane mamice. Pavla je po

par trenutkih spoznala, kdo je prišlec. »Marko!« je z vso silo udarilo iz njenih ust; »Pavla!« iz njegovih. Kdo bi mogel opisati pristrčnosti, ljubezni in zvestobe polni prizor, ko so se vsi skupaj — oče in mož, žena in mati ter otroci znašli v trdnem objemu? »Konec vojske« je zamolklo pristavil Marko. »Konec? Slava Bogu,« je komaj slišno izustila Pavla in še trdneje oklenila svoje trudne roke okoli vratu ljubljeneža. Po dolgih štirih letih trpljenja in preganjanja, zaničevanja in zasledovanja se je pri Markovih naselilo veselje in zadovoljstvo. Pavla je v par dneh okrevala. Marko je nekaj dni hodil po poljih in travniških ter opazoval, kako je bilo vse v najlepšem redu. Kakor tedaj, ko je pred štirimi leti zapuščal rodni dom... Pavla je bila, ki je za vse skrbela ter se v trudu in neverjetnih naporih izčrpavala. Uboga Pavla! »No, sedaj bo že boljše,« je pri sebi mislil Marko, ko se mu je približal pismonoša ter izročil pismo generala Maistra, v katerem je bil poziv vsem narodno zavednim možem in fantom, naj vstopajo v njegovo vojsko ter pomagajo narodu in državi ohraniti priborjeno posest.

Marko ni dolgo pomišljal; svoji dragi ženki Pavli je sporočil svojo namero. Pavla ni prav nič oklevala. Iznova je pokazala svoje notranje junaštvo. Marko je še istega dne odrinil v Maribor ter se pridružil Maistrovim borcem. Vzoren vojščak je bil in zvest svojemu vrhovnemu poveljniku, velikemu slovenskemu generalu. Ko je bilo pri diplomatski mizi v Versaillesu vse odločeno in zjamčeno, so se Maistrovi hrabri borci vračali na svoje domove. Tudi Marko je bil med njimi. Ko je stopil preko praga svoje hiše, je iz ženinih ust izvedel novico »Hanzek se je ustrelil; našli so ga davi v bližnjem gozdu s prestreljenimi možgani«.

»Bog mu bodi milostljiv za vso hudobijo in zlo, ki ga je povzročil.« S temi besedami je Marko sprejel to novico.

Slovenski ljudje: kako so dobri, pošteni in zvesti. Marko in Pavla sta danes srečna; z njima vred tudi njuni hvaležni otroci.

Resnično, kar pomenja vzor Brezmadežne za človeško kulturo, — kultura je vendar krotitev živalskega v človeku —, to daleko presega vse, kar je moderna tehnika, ki skuša obvladati naravne sile, doseгла. (Foerster).

Moderna mati.

(Odlomek iz veseloigre »Moderna mati«.)

Prizor iz razgovora med materjo in sinom. Sin pripoveduje materi o nekem ganljivem prizoru, pa mu mati na to odgovarja: »Prosim te, sinko, ne vznemirjaj me s tem pripovedovanjem; saj veš, da sem zelo nagnjena k joku in da mi to škoduje.«

»Škoduje? Solze, ki prihajajo iz dobrote, so koristne.«

»Pa nočeš razumeti, da prihajam ravnokar iz 'Zavoda Lepote'? Dve uri so me masirali, da se ti lahko ponašaš s tem, da je tvoja mama vedno sveža in mlada.«

»Nisem nikdar zahteval od tebe tako veliko žrtev.«

»Kako? Tebi ni drago, da imaš mater še vedno mlado in lepo?«

»Da, da, toda...«

»Kaj misliš povedati?«

»Da ti resnico povem: jaz bi najpreje želel imeti s v o j o mater, potem šele mi bo ljubo in drago, ako je lepa in mlada.«

»Ne razumem te; mar nisem tvoja mati?«

»Da in ne. Svoje matere v tebi nikdar ne vidim, ker ti obraz vedno pokrivajo najrazličnejše kozmetične šminke, puder in drugo takšno, s čimer meniš, da postaneš mlada in lepa. S tem pa dosežeš samo to, da v tebi ne vidim svoje matere.«

»Sinko, ti me strašiš.«

»Ne, mati! Le del resnice ti povem.«

»Toda, kaj bi bilo, ako bi se pokazala s svojimi sivimi lasmi?«

»Srečen bi bil in ponosen!«

»In če bi se na obrazu pojavile gube?«

»Še bolj bi te ljubil, draga mati.«

»In kadar bi se ne počutila dobro, bi bila bleda.«

»Ko bi to opazil, bi ti dejal: draga mamica, nikar ne pojdiva na ples; za tebe ni gledališče, ker si trudna in bleda. Sedi, mamica, in se odpočij; jaz ostanem pri tebi in ti bom delal družbo, srečen in presrečen, da imam za sebe vso mater.«

»Veliko si dete, dragi sinko!« (Mati v solzah.)

»Mati; je-li resnica, da boš takšna?«

»Da, tako bo, sinko moj, kakor ti želiš.«

Junakinja do konca.

(Konec.)

»Sestra, kaj še ni prišla? ...« je bil žalosten mladi mož in čutil, da se mu bližajo zadnji trenutki.

»Pride, sigurno pride, ko bo čas ...«, ga je tolažila usmiljenka in mu popravila blazino.

... »Kdaj?« je uprl čez hip svoje žalostne oči v usmiljenko, ki so bile sedaj solzne ...

»Kaj ste pripravljeni, da pride?« se je še vedno izmikala Angelica. Saj si sedaj ni imel česa več želeči v tem velikem trenutku: bil je spravljen z Bogom ...

»Pripravljen ... pripravljen ... Čist sem, kakor še nikoli!« In v svojih rokah je tiščal svetinjšico in ni umaknil pogleda od nje. Angelica pa je stala ob njegovem vzglavju in vroče molila za njegovo dušo, ki se je pripravljala na pot v večnost ...

... »Marijan,« je priskočila k njemu in komaj ujela njegovo glavo, ki bi sicer nesrečno omahnila ob rob postelje.

Trudno je odprl mladi mož svoje oči, da bi še enkrat videl in v tem zadnjem trenutku je sprevidel in se srečno nasmehljaj: »Ti, Angelica, redovnica? ...«

»Da, Marijan, redovnica in srečna sem, zelo srečna ...«

Zahvaljen, Predobri, da si mi ga poslal ob koncu njegove poti, da Ti ga vrnem dobrega in čistega,« je v topli hvaležnosti molila mlada redovnica in mu zatisnila mrtve oči ... L. Horvatičeva.

Katoliškim vernikom v Jugoslaviji!

V smislu sklepa katoliških škofov v Jugoslaviji vas najtopleje vabimo na

II. evharistični kongres,

- ki se bo za vso kraljevino vršil v Ljubljani v dneh 28., 29. in 30. junija 1935. Pridite, da skupno izpričamo svojo vero v Boga in Gospoda našega v presvetem Rešnjem Telesu!

Pa sedanji čas, ko je na svetu tako malo miru, srčne zadovoljnosti in tihe sreče a toliko negotovosti, temnih slutenj in mračnih skrbi, ali ni kaj malo pripraven za tako veliko zunanje slavlje? A vprav sredi težav in tegob teh težkih dni stoji naš Odrešenik Jezus Kristus kakor nekoč med trpečim ljudstvom ter nas vse, ki so nam oči kalne od skrbi in ušesa naglušna od tarnanja, ljubeznivo vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil« (Mt 11, 28).

Slušajmo ta sladki glas, ki nam obljublja olajšanje in moč, zberimo se kakor ovce okrog svojega Dobrega Pastirja in s sv. Petrom vdano recimo: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Sin božji« (Jn 6, 18. 69). Slej ko prej je resnično, da je tudi v časnem oziru rešenje narodov le v Kristusu, Odrešeniku sveta. Zakaj »srečno ljudstvo, ki mu je njegov Bog Gospod« (Ps 32, 12).

To srečo iščemo sebi in svojemu narodu v krizi naših dni. Našli jo bomo le pri Kristusu. Kajti ni toliko krize kruha, saj ga je v obilju. Ni toliko krize dela, saj nas delo povsod kliče. Kriza duš je, zato nered in ob krivični obilici stradež milijonov. Kriza duš je, zato needinost, nemir in sovraštvo. Iz krize duš vodi le en izhod, Oni, ki je ob sebi dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje« (Jn 14, 6).

Kristus v presvetem Rešnjem Telesu je naše življenje. Iz njega zajemamo pogum v težavah, veselje v preskušnjah, upanje v brezupu, veliko vse premagujočo ljubezen do Boga in do bližnjega. Iz takšne ljubezni vzklije mir v narodu in med narodi. Iz takšne ljubezni se bo našla prava pomoč v tolikeri bedi in prava rešitev zamotanih vprašanj.

Moramo in hočemo pripomagati, vsak po svojih močeh, da se svetovna stiska olajša v našem narodu in to po Jezusu, našem edinem Rešitelju. Zato pridite vsi, ki verujete v Jezusa Kristusa, v presvetem Rešnjem Telesu med nami živečega. Vabimo vse stanove, pred vsem vse delovne stanove, ki jih je teža naših dni najbolj zadela, da v Jezusu najdejo pot iz stiske. Vabimo katoliško inteligenco, da v Jezusu najde resnico sredi sedanjih zmot. Vabimo zlasti mladino, da v Jezusu najde življenje, pravo, lepo in osrečujoče. Pridite, priredimo Jezusu, našemu Odrešeniku, zmagovito slavlje! Pridite, poklonimo se v molitvi in ljubezni našemu Bogu, ki ima svoje bivališče med nami!

Pridite, združimo se z Jezusom, ki je kruh življenja, zedinimo se po Njem v medsebojni ljubezni in v trajnem miru!

Že sedaj pa pripravljajmo svoja srca z molitvijo, sv. daritvijo in žrtvami na velike dni kongresa, da bodo res dnevi, ki po presv. Evharistiji odprejo našemu narodu vire nadnaravnega življenja v blagoslov naši domovini.

V Ljubljani, na praznik Kristusa Kralja 1934.

✱ Dr. Gregorij Rožman
škof ljubljanski

✱ Josip dr. Srebrnič, škof krški,
predsednik stalnega odbora
za evharistične kongrese.

P r i p o m b a : »Naš Dom« vabi fante, da smatrajo za svojo vzvišeno dolžnost, udeležiti se prihodnje leto evharističnega kongresa v Ljubljani. Za Mariborom, ki je tako mogočno in vzorno pokazal, da verska misel v nas živi, naj pokaže tudi Ljubljana strnjeno vernikov cele države. Zgornjo vabilo si zapomnimo, agitirajmo za udeležbo, predvsem pa sklenimo, da gremo v Ljubljano.

Fantje, kam bomo krenili?

Blizamo se zatonu leta. Vsak, ki konča kakšno delo, še enkrat premisli, kaj je z njim dosegel in kaj mu bo končano delo koristilo. Tako dela tudi skrben gospodar. Na koncu leta vse dobro pregleda in zabeleži v računsko knjigo: »uspeh« ali »nazadovanje«. Dragi fantje! Tudi mi pogledjmo v knjigo življenja, iz katere bomo razbrali v koliko smo šli cilju naproti, koliko in kako smo delali za blagor naše duše in duše naših bratov in sester v Kristusu, koliko smo bili res apostoli krščanskega življenja. Ako zapazimo pomanjkljaj, bodi naša skrb, naš trden sklep, v bodočem letu začeti drugače.

V minulem letu so nam vstajali pred očmi vzorniki resnično krščanskega fantovskega življenja, kakor so: Sv. Pavel, sv. Matija, sv. Jožef, sv. Jurij, sv. Alojzij in sv. Lavrencij. V postu smo nagnili uho klicu po pokori, v maju smo prinesli Kraljici maja na oltar naše čisto življenje, mislili smo na novomašnike in se z njimi veselili. Čas evharističnega kongresa nam je pokazal fanta in moža v češčenju Evharistije. V oktobru smo se ob prestolu Roženvenške Matere Božje učili moliti rožnivenec.

Dragi fantje! Ti vzori, ki sem jih skušal mesec za mesecem podati in ki so priklopili iz resnične ljubezni in iskrene želje, da bi si predložili pot, ki pelje v boljšo, srečno in blagoslovljeno bodočnost, nam morajo biti podlaga, na kateri si moramo graditi stavbo našega katoliškega življenja.

V mesecu decembru si še oglejmo zgled sv. dijakona Štefana. Kot prvaka naših vzornikov smo si ogledali sv. Pavla, njih vrsto pa naj končam s sv. Štefanom, katerega molitev je bila tako dragocena, da je veliko vplivala na sv. Pavla. Tako je postal sv. Štefan tudi nam vzor, kako moramo za druge moliti in tako v apostolatu molitve delovati.

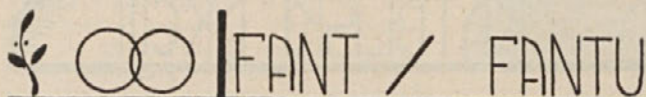
Med sedmimi dijakoni, ki so jih apostoli zbrali, je bil Štefan najmlajši, a kljub temu neustrašen mladenič, poln globoke in svete modrosti. Radi odločnega nastopa so ga Judje močno sovražili, pa se kljub temu ni bal povedati resnice: »Vi trdovratni, zakrknjenih src in gluhih ušes, vi se vedno upirate sv. Duhu, kakor Vaši očetje, tako tudi Vi.« Nad temi besedami so Judje kar škripali z zobmi. Da nebi več slišali njegovih besed, si mašijo ušesa, zgrabijo svetega mladeniča, vlečejo iz mesta, kjer ga kamenjajo. Štefan ne pozna drugega maščevanja, kakor eno najlepšo molitev katoliške vere: »Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo, Gospod, ne prištevaj jim tega v greh!« Tako umira apostol!

Kratka pa najmočnejša pridiga zgleđa! O, ko bi tudi danes vstali iz naših vrst tako sveti tako neustrašeni apostoli!

Samo najbolj vidno potezo iz duhovnega obraza sv. Štefana smo pogledali. Naj nam to zadostuje, da si iz tega naredimo ob koncu leta trden sklep: žviati hočemo res apostolsko, če treba, moramo darovati tudi življenje. Moč bomo črpali v presv. Evharistiji. Iz krščanskega nauka, katekizma in sv. pisma, moramo zajemati modrost. Povsod moramo biti zgledni apostoli molitve, lepega govorjenja in čistega življenja, posebno pa še neustrašeni apostoli katoliškega tiska.

V novem letu nas mora peljati pot edino le navzgor, kvišku, brez vijug in oklevanj, naravnost k Bogu. Na naslovno vprašanje: Fantje, kam bomo krenili, mora biti kratek in odločen odgovor: Kvišku mora iti naša pot!

Najbolj gotova steza, ki nas pelja v večno veličanstvo, je junaška krepost in vitežka zvestoba v izpolnjevanju svojih dolžnosti. Kdor vse stori, vse nasprotnosti preмага, opravilo zvesto izpolni, on je junak, je hraber vitez kraljestva božjega. (A. M. Slomšek).

Apostoli tiska.

Težka in prav težka naloga je bila v vseh časih širiti katoliški tisk. Zlasti pa je še to v sodobnosti, ko so duhovi človeštva vedno bolj prepojeni z duhom posvetnosti ter se trdovratno upirajo tiskanim evangelijskim naukom. Drugič pa vedno obupneje zveni klic, da ni denarja!

Brez dobre človeške volje in gmotnih sredstev pa se tisk ne da razširjati. K temu je seveda potreba tudi sposobnih ljudi za agitacijo.

Možje in fantje smo pri tem delu stali vedno v ozadju. Duh časa je Kristusu in resnici sovražen. Noče opore Kristusovih besed, ne mara Njegovega nauka v tisku. Zloba narašča. Morala propada vsled slabih filmov, iger in nezdravega čtiva. Vera v narodih peša, egoizem pa vlada svet. A pri dobrem, zavednem ljudstvu pa manjka gmotnih sredstev, zato so za širjenje katoliškega tiska ovire vedno večje, agitatorsko delo vedno težje. Ne bo ga zmogla več samo nežna ženska narava. Treba bo zraven prijaznih priporočil, energičnih nastopov, treba bo junaških apostolov

katoliškega tiska, mož in fantov. Da, fantje, ven iz temnega ozadja, na plan, širit katoliški tisk!

Mi moramo iti naprej! Nič več oklevanja, ne cincanja, nič več skrivanja v tem oziru pred javnostjo, dovolj nas sramotijo uspehi agitatorjev slabega tiska. Saj je prva dolžnost, da širimo ideje katoliškega tiska, na naši strani. Zlasti na krajih, kjer se stavijo največje ovire nasproti, moramo stopiti mi v akcijo. V hiše nasprotnikov moramo stopiti mi prvi s priporočili. Tam kjer se človeška trdovratnost upira svoji dolžnosti — katoliškemu tisku — moramo mi fantje pričeti z ofenzivo. Za nami naj šele vršijo to poslanstvo dekleta in drugi.

Res, da vedno ostrejša brije burja duhovne in gospodarske krize, a naj nam ne zamrzne volje za agitacijo. Pravi katoličan bo si tudi od ust kaj pritrgal, da stori svojo dolžnost napram katoliškemu tisku.

Na delo torej fantje poguma, junaštva, dela in apostolskega zgleđa! V rokah slovenske mladine mora biti »Na š d o m«, »V i g r e d«, v kmetskih

hišah mora prebivati stari znanec »Slov. Gospodar«, v krščanskih družinah mora kraljevati »Glasnik«, »Nedelja«, »Bogoljub« itd. V sleherni slovensko hišo mora zadobiti pot družba sv. Mohorja, ali še kaj več. Bodimo prepričani, da ne bo nikdar preveč tega, vedno premalo. Zato fantje, na plan! — Gašparič.

Novo leto — nova doba.

Spet bo zatonilo leto v morju časa, iz katerega se ne bo nikdar več povrnilo. Z njim bodo zašle v pozabljene vse nadloge in težave ter tudi vesele urice. Stopilo pa bo na to mesto novo, ki prihaja.

Nastopa čas, ko bo spet treba pričeti delati, da bomo imeli lepše in srečnejše dneve. Nova doba se nam odkriva, čas truda, znoja in trpljenja ter tudi še morda kaka vesela ura.

Da dosežemo čim lepši uspeh, priporočam vsem, kateri se trudijo za čim večji dobrobit sebe in bližnjih: marljivi-

vost, vztrajnost in odločnost. Marljivost je pri delu ona točka, brez katere delo sploh ne more biti uspešno. Lenuharjenje dela človeka samo nesrečnega, delo pa, ki ga je lenuh započel, mu je le v škodo. Vzemite si za zgled čebelico! Vztrajnost je najmočnejša podpora pri izvrševanju kakega dela. V poštrev pridne vztrajnost pri težkem in trudapolnem delu. Če ne vztrajaš — omahneš in postaneš siromak brez uspeha. Vztrajajte vedno in povsod. Ako ste delo započeli, ga izvršujte marljivo in ne pozabite še vztrajnosti. Ako pa še ni tukaj odločnosti, je uspeh vendarle na tehtnici. Odločnost je ona vez, ki največ, zlasti v težjih slučajih, veže marljivost in vztrajnost.

Marljivost, vztrajnost in odločnost so eno, združeno v principu dela in količini uspeha. Fant! Ne pozabi si vtisniti v srce teh treh lastnosti, katere edino dovedejo do uspeha — k cilju. — Črnc Franjo, Slov. Konjice.

MLADINA v KATOLIŠKI AKCiji

Kako Guštančani »delamo«. V dokaj veliki Mežiški dolini obstoja samo še eno edino Kat. prosv. društvo in sicer v Guštanju. Životari že trindvajset let in je imelo v nedeljo 7. okt. t. l. svoj redni letni občni zbor. Nahaja pa se v precej žalostnem stanju, ne vem ali si ga naj predstavljam kot 80letnega starčka, ki vsled starosti-onemoglosti že ne more več gibati, ali pa kot dete, ki je še v povojih. Jasno se pač vidi, da se vodstvo ne zaveda, kako važno poslanstvo da naj bi društvo vršilo, kajti s tremi ali štirimi površno pripravljenimi in igranimi igrami v preteklem letu še nikakor ni rečeno, da smo dosegli svoj smoter. Letos pozimi pa sploh nemimo tudi v tem oziru posnemati jazbeca, namreč spati, dokler nas toplo majniško solnce ne odtaja. Slabo!

Nič boljše pa tudi ni z našim fantovskim odsekom Kat. akcije. Veliko smo pričakovali od njega. Fantje, tovariši, si pač nismo zato ustanovili našega odseka, da bi se potem pod to firmo shajali za skupno pohajkovanje ali kaj sličnega, pač pa da se skupno izobražujemo na temelju nauk sv. katoliške Cerkve in krščanskih socialnih načel.

V dosego temu pa služijo predvsem dobro pripravljene sestanke ter dobra predavanja, česar pa pri nas do danes nismo poznali. Bratje, črto čez dosedanje naše delo! Preglejmo in preštudirajmo pa pazno enkrat pravila oz. poslovnik naše Kat. akcije, potem pa z božjo pomočjo krepko na delo! Uspeh ne bo izostal! Bog živi! — Janez Anton — k.

Dekanijski tečaj v Šoštanju, ki se je vršil v nedeljo 4. novembra, je zbral fante iz štirih župnij škalske dekanije. Prišli so iz Škal, Velenja, iz Zavodnjega, v prav lepem, da, naravnost častnem številu pa so se odzvali šoštanjski fantje. Tečaj se je vršil v Slomšekovem domu. Otvoril ga je domači župnik Pavel Gril, nakar sta predavala dr. Jeraj in Mirko Geratič. Izvolilo se je tudi dekanjsko vodstvo, ki se je sestavilo sledeče: Predsednik Resnik Adolf, podpredsednik Plaskan Franc, tajnik Sovič Franc, star., blagajnik Stvarnik Adolf. Fantje so z navdušenjem vzeli na znanje program škof. vodstva KZ. Sklenili so, ne prej mirovati, dokler ne bo v vsaki župniji osnovana delovna skupina FKA.

Dekanijski tečaj pri Sv. Benediktu v Slov. gor. V nedeljo, dne 18. novembra

je pokazal, da so fantje iz Slovenskih goric pravilno doumeli važnost versko-obnovitvenega gibanja v FKA. Skoraj iz vseh župnij v dekaniji so prišli naj-agilnejši fantje, da se pogovore o tekočem delu v delovnih skupinah. Na tečaju je bilo dvojce predavanj. Dekan Gomišek je tečajnikom obrazložil zgodovino prosvetnega in socialnega dela katoliške Cerkve, podpredsednik škof. vodstva Mirko Geratič pa je očrtal važnost organiziranega dela vseh katoličanov, zlasti mladine v KA ter podal delovni program za tekoče leto. Tudi tu so fantje z največjim navdušenjem sklenili, da bodo skušali vse sklepe škof. zbora izvesti, zlasti pa so enodušno izjavili, da bodo zastavili vse sile v to, da se katoliško časopisje čimbolj razširi in da »Naš Dom« pride v roke slehernega fanta. Izbralo se je tudi novo dekanjsko vodstvo, katero tvorijo: Mirko Harl, predsednik, Janko Koler, podpredsednik, Franček Rajšp, tajnik in Miha Žizek, blagajnik.

Rajhenburg. Kdo bi ne bil vesel teh fantov, ki so se zbrali v nedeljo 25. novembra v Rajhenburgu na dekanjskem tečaju. Zlasti domači fantje so prišli naravnost v rekordnem številu. Na tečaju sta predavala g. konzist. svetnik Jožef Tratnik o socialnem in prosvetnem delu Kat. Cerkve ter zastopnik škof. vodstva Mirko Geratič, kateri se je uvodoma spomnil tragično preminulega vzornega kat. akcijonaša Franceta Radeja ter razvil cilje in delovni program FKA. G. konzist. svetnik Tratnik je nato podal res originalen in dobro zamišljen načrt, kako izvesti fantovsko katoliško akcijo po župniji. Izbralo se je tudi dekanjsko vodstvo, katero tvorijo: Benedičič Franc, Imperl Jože, Abram Miha, Ašič Rudolf, Kranjc Kristijan in Sotošek Viktor. Z največjim veseljem so se fantje odzvali pozivu za agitacijo za »Naš Dom«. Že v naprej se veselimo uspehov, katere bodo dosegli vrli fantje videmske dekanije.

Dekanjski tečaj F. K. A. v Pilštanju. Misel Fantovske Katoliške akcije je prodrla tudi v kozjansko dekanijo. Okoli 200 fantov se je 11. novembra zbralo na dekanjskem tečaju. Velika udeležba priča o dobri volji fantovske mladine te dekanije in jamči za razmah nove fantovske skupnosti pod okriljem Katoliške akcije.

Na tečaju sta predavala dr. J. Jeraj o socialnem in prosvetnem delu Katoliške Cerkve med Slovenci in tajnik škof. vodstva o ustroju in delovnem

načrtu fantovske Katoliške akcije. Izvolilo se je dekanjsko vodstvo, ki si je stavilo za nalogo v vseh župnijah osnovati delovne skupine in pripraviti novemu mladinskemu gibanju pot k zmagovitemu pohodu.

Križ na Donački gori.

Fantje iz marenberške dekanije nočejo biti zadnji. Pridružujejo se množici fantov iz drugih dekanij lavantinske škofije, ki hitijo pod prapor fantovske Katoliške akcije. Dne 18. novembra so se zbrali fantje iz Marenberga, Kaple, Ribnice, Remšnika, Mute in Sv. Ožbalta k dekanjskemu tečaju, na katerem je tajnik škofijskega vodstva navzočim pokazal cilje in pota fantovske Katoliške akcije. Fantje so si na tečaju izvolili dekanjsko vodstvo in obljubili vse storiti, da bodo vsi dobri fantje čimprej zbrani v župnijskih delovnih skupinah.

Dekanjski tečaj pri Veliki Nedelji. Fantje iz te dekanije so se že večkrat postavili. Tudi tokrat! Okoli 120 fantov je na poziv škofijskega vodstva prihitelo dne 15. novembra na dekanjski tečaj. Prišli so iz Središča, Ormoža, od Sv. Tomaža, Sv. Lenarta, Sv. Miklavža in v lepem številu iz vseh vasi domače župnije. Predavala sta tajnik škof. vodstva o delovnem načrtu fantovske Katoliške akcije in prof. Prijatelj, ki je navzoče fante navduševal za socialno

in karitativno delo. Po obeh predavanjih so se izvršile volitve dekanjskega vodstva, ki bo pod vodstvom gospoda

dekana in s pomočjo zastopnikov vseh župnij skušalo čimveč fantov pridobiti za delo v Katoliški akciji.

DEKLE DEKLETU

Kje naj iščemo ljubezni?

In kaj je ljubezen? Človeško srce je podobno glasbenemu orodju, na katerem manjka strun veselja; v njem se glase po večini le žalostni turobni zvoki. Vsako dekle išče ljubezni — išče, išče. — Pa pride razočaranje, čustvo se spremeni v nič.

Draga sestra! Naše notranje čustvo nas vodi vedno in vedno le k Bogu. Ljubezen nas mora vezati s tem čustvom.

Saj je krščanska ljubezen tako zelo vsem zapovedana, da je Kristus rekel: Potem boste vsi spoznali, da ste moji učenci, ako boste imeli ljubezen med seboj. — Otroci moji, nas uči učeneec ljubezni sv. Janez; ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici. Kdaj pa ljubimo tako? Ne samo tedaj, če damo revežu kos kruha, kako oblačilo, kako drugo miloščino — to so telesna dela usmiljenja, — marveč še veliko bolj, če

izkazujemo bližnjemu duhovna dela usmiljenja...! Samo malo poglej okoli sebe, draga sestra, pa ti takih revežev ne bo treba iskati. Tukaj je potem tista lepa krščanska ljubezen.

Ne stavi si zato zastoj vprašanja: Kje naj iščemo ljubezni? Imamo vse jasen odgovor, kajne draga dekleta?

Pred nami so božični prazniki — pomagaj dekle po svojih močeh revežem, daruj za Jezusa majhen dar — dar ljubezni božji. Naroči si dekle zopet »Naš Dom« ter ga daj revni sestri v Kristusu. Odgovor bomo zopet čutile nehoti v svojih srcih, kje naj iščemo ljubezni?

Oglašajte se drage sestre, da se kaj pomenimo od duše do duše v prihodnjem letu. »Naš Dom« mora postati kakor oče družine.

Želim vsem svojim sestram, ki čitajo naš mladinski list, vesele božične praznike ter blagoslovljeno novo leto. Na veselo svidenje v prihodnjem letu! Pozdravljene! — Mimika W., Sv. Lenart v Slov. gor.

IZ ŠKOFIJSKEGA VODSTVA FKA

Kaj pa petje na naših sestankih? Ne pozaben bo ostal slehernemu spomin na letošnji škofijski evharistični kongres, zlasti na zborni mašo in skupno petje. Prihodnje leto so predvideni fantovski tabori, ki se bodo vršili skoraj po vseh dekanijah. Ob tej priliki mora priti do krepkega izraza tudi petje. Na vseh fantovskih taborih bo zborna maša in ljudsko petje s spremljevanjem godbe ali pa tudi brez nje. Zato priporočamo, da že sedaj v zimi, ko je še časa dovolj, ponavljate pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu v Mariboru. Tako lepe so in lahke, da jih boste obvladali. Tudi za zborni mašo se pripravljajte. Ali ne bo lepo, če bodo vsi fantje, ki se bodo zbrali na dekanjskih fantovskih taborih, skupno in glasno molili mašne molitve in ko bo iz krep-

kih fantovskih grl donela pobožna pesem v čast sv. križu, Materi božji ali pa himna našega gibanja: Povsod Boga in Kristus mora kraljevati?

Tajniki delovnih skupin! Dobili ste mesečna delovna poročila. Vaša dolžnost je, da jih redno vsakega 2. v mesecu pošljete preko dekanjskega vodstva škof. vodstvu. Ne pozabite poslati delovnega poročila za mesec november.

Akcija za »Naš Dom«. Prizadevanja, da bi se dosegel sporazum za enoten fantovski list, so bila brezuspešna. »Naš Dom« je zato odslej edino obvezno glasilo Fantovske Katoliške akcije za lavantinsko škofijo. Za fante iz lavantinske škofije velja geslo: Prvo je

»Naš Dom«! Druge liste si naročim le, ako lahko in mi razmere dopuščajo. Toda imeti »Naš Dom« je moja dolžnost. Dobili ste nabiralne pole v svrhu nabiranja novih naročnikov. Podajte se takoj na delo. Prav sedaj moramo pokazati, kaj znamo štajerski fantje! Od hiše do hiše naj gre vaša pot! V vsako hišo, kjer je le en sam katoliško zaveden fant, mora priti »Naš Dom«. Postavite si cilj: V naši fari mora biti 100 naročnikov. K temu cilju se skušajte čim bolj približati. Po tem, koliko bo imela župnija »Naše

ga Doma«, bomo sodili vašo delavnost. Sedaj ne rabimo besed. Dejanja naj sledijo in pokažejo vašo zavednost, odpornost in vztrajnost. Okrog 60.000 fantov je v lavantinski škofiji. V vsaki župniji povprečno 150 do 250. Ali bi ne bilo mogoče, da bi dvignili število naročnikov našega glasila na 10.000? Je mogoče! Zato na delo! Tekme v nabiranju naročnikov za katoliški tisk otvorite s krepko in dosledno izvedeno akcijo za »Naš Dom«. Pri delu mnogo, mnogo uspeha!

□ TEM IN □ NEM

Kaj hoče Katoliška akcija? Na to vprašanje odgovarjajo prav jasno angleški škofje v svojem zadnjem zaupnem pastirskem listu. Katoliška akcija ima čisto verski značaj in si prizadeva, kako naj bi se življenje posameznih članov spravilo v čim globlje soglasje z osnovnimi cerkvenimi nauki. Njeno prizadevanje gre za uresničenjem dvojnega ideala. Katoličan bodi predvsem notranje posvečen; to svojo notranjo silo pa ima posredovati svetu, ki ga obdaja. Gibanje Katoliške akcije je čisto religiozno značaja in hoče torej tudi v tem smislu živeti ter se uveljaviti. Kraljestvo božje ni sicer od tega sveta, toda treba ga je na tem svetu razširjati in pospeševati. Iz teh predpostavk mora potem takem Katoliška akcija biti vzvišena nad vsakodnevno politiko, tako nacionalno kakor tudi mednarodno. Sveti oče je radi tega določno poudaril, da je Katoliška akcija edino ter izključno odvisna od vodstva škofov. Kdor hoče cerkvi zvesto služiti, mora upoštevati sledeče činjenice:

1. Pod cerkvenim vodstvom in nadzorstvom bo Katoliška akcija vodila prav skrbno računa o časopisu in radiju ter se bo z vso odločnostjo obrnila proti gaženju katoliškega svetovnega nazora.

2. Opogumljena se bo zavzela za korist katoliške šole.

3. Branila bo načela katoliške pravnote napram nekrščanskim prizadevanjem.

V Ameriki je moč katolicizma in katoliške Cerkve v stalnem naraščanju. Zanimalo bo čitatelje in naročnike »Našega Doma« priznanje, ki ga je dal ame-

rikanski protestantski časopis »Time and Tide« s sledečimi vrsticami: »Med spremembami, ki so se v zadnjih letih v Ameriki dogodile, je menda malokatera tako značilna in zanimiva, kakor je stalno in vztrajno naraščanje ugleda in moči katoliške Cerkve. Število in osebna veljava raznih spreobrnjenecv h katolicizmu — predvsem dotok najodličnejših pisateljev — sta le najvidnejša znaka moči katolicizma, dasiravno so znane vse tiste neprijetnosti in bridkosti, ki so jim bili do nedavna izpostavljeni pripadniki katoliške Cerkve. Dejstvo napredovanja je možno le težko utajiti in se to vidi tudi v vidnih vplivih na druge veroizpovedi, predvsem v razvoju takozvanega anglokatolicizma v angleških krogih.«

Španska revolucija je imela vsaj to dobro posledico, da so se katoličani z večjo resnobo lotili mladinske vzgoje. Organizirali so kmalu za tem »Križarje«, ki so prevzeli dolžnosti učiteljev. V samem Madridu in okolici so osnovali 70 šol, v madridskem okrožju 186 šol. V madridski okolici so ti »Križarji« zbrali v svojih katoliških šolah okoli 40.000 otrok, da jih naučijo čitati in pisati. Ako bi ne bilo španske revolucije, bi najbrže tudi španskih križarjev ne bilo ter njihovih lepih uspehov pri katoliški vzgoji španske mladine.

Moderna pagana Norvežana prof. Louis Mohr in K. Anker sta pričela s širjenjem propagande za omejitve porodov. Posledice niso izostale. V zadnjih letih je število rojstev padlo za 50.000. Norveški katoličani so proti temu pričeli z vztrajno in odločno borbo.

Konjiček.

(Sodja & Demšar; 20 točk.)

s	a	č	s	o	e	š	d
o	n	p	a	e	e	z	n
t	v	t	m	m	a	e	l
š	h	s	j	i	t	e	n
a	s	o	i	r	i	j	m
e	a	u	p	e	d	a	m
o	r	č	r	t	k	l	u

Iz geometrije.

(Nace Č.; 15 točk.)

XX pr " i S
Li X 100 ' 3

Skrit pregovor.

(France, Bohinj; 10 točk.)

Zabrenov Niko, Selca

a - č

Enačba.

(N. Cuderman; 20 točk.)

a—b, c—d, e—f, g—h, i—j, k—l, m—n,
= x

a = poljsko orodje, b = bolečina, c = ob morju, d = veselje neveste, e = zadnje bivališče, f = suženj, g = zakonska polovica, h = števnik, i = mesto na Moravskem, j = del telesa, k = pijača, l = pesnitev, m = žensko ime, n = zabela
= x

Številnica.

(France, Središče; 20 točk.)

4, 12 — 7, 11, 2, 4, 14 — 5, 7 — 1, 6, 14,
9, 14 — 3, 12, 13 — 4, 2, 10, 2 — 11, 2,
8 — 1, 6, 14, 9.

1, 2, 3, 4 = del roke, 5, 6, 7, 8, 9 = ptica,
7, 10, 11, 12, 13, 14 = del sreza.

Besedna uganika.

(N. Cuderman; 15 točk.)

Vsakdo, Dobrlavas, Senožet, Zakrament,
Gradež.

Po tri skupaj stoječe črke v vsaki besedi dajo pregovor.

Enačba.

(France iz Središča; 15 točk.)

$(d^7 + h^9 + l^4 + t^6) + (d^4 + g^2 + l^7 + k^4) + (b^3 + k^6 + t^4 + d^9) = ?$

Vse uganke prav rešene dajo 115 točk. Rešitev uganke je poslati čimprej na naslov: Mirko Geratič, Maribor, Koroška 1.

Rešitev uganke v novemberski številki »Našega Doma«.

1. Skrivalica »Dom«: Ljubo dom, kdor ga ima.

2. Črkovnica: Kostanj, lilec, zvestoba, mlinar, močnik, lina, šega, domačija. Ostanite zvesti naročniki »Našega Doma«.

3. Dopolnilna uganika: Zaslupljen je človek, ki zapije svoj kruh in si gasi žejo z ognjem alkoholom ter sežiga denar tik pred svojim nosom in ga izpušča v zrak, pa istim časom jadikuje o krizi.

4. Rakova pot: Danes meni, jutri tebi.

5. Skrit pregovor: Laž ima kratke noge.

6. Spomenik: Dr. Janez Ev. Krek.

Vse uganke prav rešene dajo 95 točk.

Prav so rešili: Franjo Jug (75); Urška Tomačeva (75); Nace Čeh (95); Gelica Pečnik (60); Franjo Črnc (60); Ludvik Bergant (75); Franjo Lužnik (45); Stanislav Ambrož (75); »Veseli tički« iz Kapele (75); Ivan Kozar (95); Tonček Koren (75); Tone Rebernak, predsednik »luščke republike« (75); Feliks Čuček (45); Anton Acman (75); Jože Mlakar (75); Franc Sodja (75); Ela Cencelj (75); Jože Novak (75).

Izžrebana sta bila: Tone Rebernak, Luščka vas, p. Poljčane in Ivan Kozar, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Mojim uganekarjem: Zaključimo letnik »Našega Doma«. Tudi ugan-

karski striček, ki se je medtem tudi za leto dni postaral in v skrbah za »ugankarski kotiček« osivel, zaključuje svojo rubriko. Pristrčno zahvalo izrekam vsem ugankarjem, onim, ki so mi pošiljali trde orehe, pa tudi tem, ki so jih trli in grizli njih vsebino. Eno prosim vse: Ostanite zvesti ugankarskemu stričku tudi v novem letu. Skušal Vas bom zopet zadovoljiti, kar bo le v moči. Ugankarski krog se mora z novim letom podestoriti! Kaj ne, ljubi ugankarji, da se lahko zanesem na Vas, da boste marljivo agitirali za »Naš Dom« tako, da bo naš list prišel v roke slehernega slovenskega fanta. Poglejte okrog in vprašajte, če je kje list, ki bi stal samo 12 Din. Ne najdete ga. Zato si ga lahko tudi vsakdo naroči. Tudi za nove uganke prosim, zlasti za lepe, s tušem risane. — N a c e Č e h: Kaj si že doma? Pristrčno pozdravljen. Gotovo boš otvoril, oziroma obnovil ugankarsko trafiko —, pardon fabriko. Se priporočam! — F r a n c e Č r n e c: Poslano sem oddal na pristojno mesto. G Milostljivi Žreb se čuti zelo počaščenega, ker si mu poslal tako lepe pozdrave. Praviš: »Konjiška župnija ne sme biti zadnja.« Tako je prav! Le potrudite se, da bo na prvem mestu.

— T o n e iz luške republike: Smuk se bliža, zato je zelo verjetno, da bo ob priliki smuknil g. Žreb tudi v vašo republiko. Prelaznica in vizum sta že oskrbljena. Tudi ugankarskemu stričku so g. Žreb dovolili, da smem z njimi. Ker pa ne znam smučati, me bodo g. Žreb djali na »štuporamo«. Oj, to bo veselje, ko se prismukava v vašo vas. Gotovo bodo 101 krat vstrelili z največjim topom in zvonili z vsemi kravjimi zvonci. Pa na slavoloke ne pozabite! — »Veseli tički«: Ha, vrnil ste se? Kdo pa vam verjame? V prosu ste bili in v vinogradih ste grozdje zobali. Sedaj, ko prosa in grozdja ni ter se bliža zima, pa bi radi zopet smuknili pod krov starega strička. O, le pridite! Pogostim vas, kakor še nikdar! — F e l i k s: Oprosti, da sem tako slabo mislil o Tebi. Sedaj vidim, da nisi pozabil. Samo za 1. nedeljo v decembru bo težko. Zato bom prišel dne 23. decembra. Če Ti je seveda prav. Na svidenje! — I v a n K o z a r: Glej, Ti si pa doma tam, kjer je rojstni dom našega voditelja. Uganke si pa vse pogruntal. Še se oglasi, pa št. Jurčane pozdravi! — V s e m: Blagoslovljene božične praznike. — Ugankarski striček.

VSAK
SLOVENSKI GOSPODAR
ZAVARUJE SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE
EDINO LE PRI
VZAJEMNI ZAVAROVALNICI
V LJUBLJANI

ZAVARUJE: POŽAR - VLOM - NEZGODE
KASKO - JAMSTVO - STEKLO
ZVONOVE - ŽIVLJENJE
KARITAS

Podruž. Celje: Palača Ljudske posojil.

Glav. zastopstvo: Maribor, Loška ul. 10

Krajevni zastopniki v vsaki fari

Koledar Slovenskega gospodarja

Iz tehnike
Dimnikarski predpisi
Pravica revnih
Zastaranje pravic
Kako se pozna starost govedi
Praktični nasveti za ohranitev Vašega zdravja
Nega zob
Sejmi za Stajersko, Koroško in Prekmurje
Sejmi na Kranjskem
Tabela: Kako se določi vsebina debel in hlovov na podlagi dolž in srednjega premera
Tabela: Kako se izračuna kubična mera okroglih debel ali klad

Vsebinska sama že sili vsakega razumnega gospodarja, da si kupi ta koledar. Poleg te vsebine je pa koledar tako urejen, da služi kot povsem zadostna knjiga za vse kmetijsko knjigovodstvo in vse beležke, ki si jih v kmetjskem gospodarstvu mora vsakdo zapisovati, da ima vse v redu.

Zunanja oprema koledarja, ker je vezan v celo platno, ima priložen svinčnik, na robu odtisnjeno mero, znotraj pa močen denarni predal, je prvovrstna. Cena koledarju je Din 10.—. Po pošti ga pošljamo za Din 11.—. Najbolje je, da pišete po koledar, dobite položnico in plačate Din 11.—, ali pa nam v pismu pošljete znamk za Din 11.—. — Organizirajte skupna naročila! Kdor bi bil pripravljen to prevzeti, naj se javi!

Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Vsebinska koledarja Slovenskega gospodarja za leto 1935 je sledeča:

Kalendarij od oktobra 1934 do decembra 1935
Vremenski ključ
Cirilica in latinica
Poglavarstvo katoliške cerkve
Vladarska hiša Jugoslavije
Jugoslavija v številkah
Države vsega sveta
Poštne pristojbine
Plačevanje kmetjskih dolgov
Denarstvo
Denar in delo naj se izplača v sadjarstvu
Nova doba v hmeljarstvu
Zatiranje sadnih škodljivcev
Zatiranje plevla — zvišanje pridelka
Globoko oranje pomnoži rodovitno zemljo
Koliko in v čem se izplača pokladanje tečnih (močnih) krmil kravam molznicam
Nekaj o naprednem čebelarstvu
Kako se mešajo umetna gnojila
Tabela kubičnih metrov okroglega lesa drevesa
Tabela za preračunavanje oralov in kvadratnih sežnjev v hektare, are in kvadratne metre
Tabela: Koledar brejosti
Tabela: Koliko časa traja pojatev pri domačih živalih
Tabela: Razmerje med živo težo in težo zaklanc živine
Tabela: Pri zaklani živini dobimo v odstotkih k živi teži
Tabela: Prejemki } za 12 mesecev
Tabela: Izdatki }
Tabela: Zapisnik delavcev in njih plače, 6 strani
Tabela: Zapisnik plače v blagu in delu, 2 strani
Tabela: Zapisnik živalskega prirastka, 4 strani
64 strani praznega, črtanega papirja

Izdaja Konzorcij Našega doma. — Urejuje in predstavlja lastnika dr. Meško Josip. — Tiska Tiskarna sv. Cirila, predstavnik Albin Hrovatin. — Vsi v Mariboru.